

dige lønnings-, efterløns- og pensionsforhold først skal træffes i næste folketingsår, har udvalget fundet det rigtigst, at de her berørte forhold ligeledes først tages op til nærmere behandling i udvalget i næste folketingsår.

Efter lovforslagets § 17 er bestemmelsen i § 44, stk. 2, i lønnings- og pensionsloven af 1958 om tjenestemandens pligt til anmeldelse, inden han overtager nærmere angivne bibeskæftigelser uden for statstjenesten, ikke foreslået opretholdt.

I tilknytning til bemærkningerne til lovforslagets § 17 har lønnings- og pensionsministeren ønsket at præcisere, at uanset at anmeldelsespligten efter forslaget bortfalder som generel bestemmelse, har det efter forslaget ikke været hensigten at afskære ansættelsesmyndigheden fra at opretholde anmeldelsespligt for enkelte grupper af tjenestemænd. Der må antages at være områder, hvor stillingernes karakter gør det formålstjenligt at fastholde pligten til at annoncere bibeskæftigelse, således at der på forhånd tages stilling til, om bibeskæftigelsen er forenelig med pligterne i tjenestemandsstillingen.

Samtidig understreger udvalget i overensstemmelse med bemærkningerne i 1. delbetænkning, at der foreligger et særligt problem for grupper af tjenestemandsstillinger, som ikke har en fast afgrænset tjenestetid. Udvalget forudsætter, at der af lønnings- og pensionsministeren foretages den nødvendige koordinering ved udfærdigelsen af de instrukser om indholdet og omfanget af tjenesteplichterne i sådanne stillinger, der skal danne grundlag for den nødvendige kontrol med den eventuelle varetagelse af hverv uden for stillingen.

Udvalget kan tilslutte sig tjenestemandskommissionens henstilling om, at der samtidig med en reform i staten optages forhandling med de kommunale myndigheder med henblik på at få gennemført ensartede principper for aflønningen af statslige og kommunale tjenestemænd, og således at lønningerne for sammenlignelige og sideordnede stillinger under i øvrigt lige vilkår i videst muligt omfang bliver af samme størrelse. Der er i forbindelse hermed specielt peget på betydningen af, at disse synspunkter følges inden for alle områder,

hvor staten har medindflydelse på lønfastsættelsen, herunder sådanne områder, hvor der af staten ydes tilskud til personalets aflønning.

Herudover henstiller udvalget, at den ved lovforslagernes fremsættelse forudsatte sanering af honorar- og sportelordninger m. v. og den hermed forbundne afvikling af tjenestemandenes biindtægter får tilsvarende virkninger for personale i kommunerne og de koncessionerede selskaber.

Udvalget finder intet at bemærke til den praksis, der i mange år har været fulgt, og hvorefter staten, når nye arbejdsområder tages op, aflønner det fornødne personale i henhold til kontrakt eller regulativ, indtil arbejdsgangen har fundet sin endelige form. Udvalget er imidlertid opmærksom på, at der på forskellige områder — formentlig fordi de ansættelsesvilkår, der kunne komme på tale, ikke ville give de fornødne rekrutteringsmuligheder og smidighed i ansættelserne — ikke er sket en efterfølgende afvejning af, hvilken ansættelsesform der, alle hensyn taget i betragtning, må anses for mest egnet.

Eftersom de ansættelsesvilkår, der fremgår af forslaget, skulle kunne sikre de fornødne muligheder sammenlignet med andre ansættelsesformer, vil det efter udvalgets opfattelse være rimeligt, om de enkelte styrelser efter vedtagelsen af lovforslaget med henblik på forelæggelse for lønningsrådet påbegynder en gennemgang af sådanne nye arbejdsområder for at fastslå den ansættelsesform, der passer bedst til det enkelte arbejdsområdes tarv.

Det er over for udvalget oplyst, at der i en del tilfælde ved centralisering af skolevæsenet nedlægges småbørnslærerindstillinger med den virkning, at småbørnslærere afskediges før den normale afgangsalder med udgifter for det offentlige til ventepenge eller rådighedsløn og senere pension.

Udvalget henstiller på denne baggrund til undervisningsministeren at drage omsorg for, at der ved skolesammenlægninger kun sker nedlæggelse af eksisterende småbørnslærerindstillinger, såfremt dette i ganske særlige tilfælde må anses for nødvendigt.

Udvalget har dernæst overvejet, hvorledes der efter den foreslåede ophævelse af konkrete uddannelsesmæssige betingelser for